

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/229/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2609207025
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2609207025.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku v právnej veci žalobcu: INVESTIP TRADE, s.r.o., Senica, Štefánikova 700, zast.: JUDr. Štefan Dostál, advokát, Senica, Nám. Oslobodenia 13, proti žalovanej: X. C., nar. XX.X.XXXX, bytom I., P. XXX, zast. splnomocnencom: Advokátska kancelária Kurucová, s.r.o., Senica, Hurbanova 486/2, o 5.472,98 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Senica zo 7. marca 2012 č. k. 11C/167/2009 - 377 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej časti trov konania **r u š í a** vec mu v tejto časti vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.388,64 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. vo zvyšku žalobu zamietol a III. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. § 81 ods. 1 písm. a/ a e/, § 178 ods. 1 a 2, § 179 ods. 1 a 2 a § 186 ods. 1 - 3, § a § 79 ods. 1 Zák. práce účinného do 31.12.2008 (zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení); vecne potom tým, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti, v ktorej jej vyhovel, keď bolo nesporné, že žalovaná bola zamestnankyňou žalovaného od 1.7.2006 do 7.7.2008 a v rámci plnenia si pracovných povinností mala vykonávať aj odvody do Sociálnej poisťovne za žalobcu riadne a včas. Z jednotlivých rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ako aj z podaného znaleckého posudku je zrejmé, že tieto odvody nevykonávala riadne a včas, napriek skutočnosti, že žalobca po celé sporné obdobie disponoval dostatkom finančných prostriedkov na úhradu týchto odvodov. Žalovaná vedela, že odvody neodvádza riadne a preto neobstojí jej obrana, že nemala z čoho ich uhrádzať, resp. že nemala prístup ku všetkým účtom spoločnosti. Pokiaľ išlo o dohodu o hmotnej zodpovednosti súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že žalobca nepreukázal súdu, že by takúto dohodu so žalovanou uzavrel. Pokiaľ išlo o žalovanú sumu, žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 5.472,98 eur titulom náhrady škody v zmysle pracovnoprávnej zodpovednosti. Táto pozostávala zo sumy 4.084,34 eur (dlh na neodvedenom poistnom), zo sumy 1.175,34 eur (vyrubené penále) a z trov exekúcie v sume 213,30 eur (vo veci EX 2398/2008). Z uvedenej sumy uplatnenej žalobným návrhom považoval súd prvého stupňa za oprávnený nárok žalobcu len do výšky 1.388,64 eur, ktorá suma pozostáva len z penále a z trov exekúcie (1.175,34 + 213,30). Jedná sa o sumy, ktoré by nemusel žalobca zaplatiť, ak by si žalovaná riadne plnila svoje pracovné povinnosti a robila odvody do Sociálnej poisťovne riadne a včas. Túto sumu je potrebné považovať za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej. Táto za ňu zodpovedá, jedná sa o pracovnoprávnu zodpovednosť v zmysle ustanovenia § 179 ods. 1 Zák. práce. Pokiaľ išlo o dlžné odvody poistného (4.084,34 eur) v žiadnom prípade toto nemožno považovať za škodu na úkor žalobcu. Bola to povinnosť výlučne žalobcu zaplatiť odvody v tejto výške a

preto žalovaná nemôže niesť zodpovednosť za ich platbu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie o trovách konania bolo právne odôvodnené ust. § 142 ods. 2 O. s. p., t.j. len čiastočným úspechom žalobcu.

Proti tomuto rozsudku čo do vyhovujúcej časti a trov konania podala len žalovaná včas odvolanie a navrhla ho zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V časti zamietnutia návrhu žalobcu súdom prvého stupňa považovala tento za vecne správny, avšak vo zvyšku t. j. v časti uloženia jej povinnosti zaplatiť žalobcovi 1.388,64 eur za nesprávny. Čo sa týkalo zaplata sumy 213,30 eur, čo boli trovy exekúcie uviedla, že žalobcovi vyslovene o exekúcii nepovedala, ale poštu mu odkladala na vyhradené miesto a ak by sa žalobca riadne svojej práci venoval tak to mohol zistiť. Po skončení jej pracovného pomeru žalobca vedel, že nie je odvedené poistné, keď sám podal žiadosť o povolenie splátok dlžných súm poistného, kde mu Sociálna poisťovňa vyhovel a vydala rozhodnutie č. 1100-1572/2008 zo dňa 14.8.2008, ktorým mu povolila splátky a určila úroky vo výške 3.011 Sk (99,94 eur), ktorú sumu mu uhradila. Podľa nej nemuselo byť penále vôbec vyrubené, ak by žalobca dodržal povinnosti uvedené v rozhodnutí o povolení splátok. Žiadala taktiež priznanie jej trov konania prvostupňového a odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 v medziach odvolania vec v napadnutej vyhovujúcej časti a trovách konania a to podľa § 214 ods. 1 O. s. p. na pojednávaní a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej treba považovať za správny, keď súd prvého stupňa si pred jeho vydaním opatril dostatok skutkových zistení (potrebných pre rozhodnutie) a vec i správne posúdil po právnej stránke, pričom odvolacie námietky žalovanej týkajúce sa penále sa po vykonanom dokazovaní odvolacieho súdu - t. j., že penále bolo vyrubené za oneskorenú úhradu poistného, na čo nemal vplyv žiaden splátkový kalendár a ani tzv. Generálny pardon (vyjadrenie Sociálnej poisťovne, pobočka Senica zo dňa 29.1.2014) ukázali nedôvodné. V časti trov konania však bolo treba dať za pravdu odvolateľke, že rozhodnutie v tejto časti nebolo vecne správne.

Odvolací súd nemal dôvod principiálne nesúhlasiť s úvahami podporujúcimi záver o potrebe rozhodnutia vo veci samej zvoleným spôsobom - tak ako tieto úvahy okresný súd formuloval v odôvodnení svojho rozsudku. U dôvodov podaných takto objektívne presvedčivo (ktorou presvedčivosťou treba samozrejme rozumieť nedostatok ambície presvedčiť i niekoho majúceho záujem na celkom inom výsledku konania) by tak zásadne postačovalo aj len konštatovanie ich správnosti s odvolaním sa na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.). Len z dôvodu potreby vyporiadania sa tiež s tzv. odvolacími námietkami sa potom žiada doplniť (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné:

Na pojednávaní odvolacieho súdu zástupkyňa žalobcu po vykonaní dôkazu listinou - podanie Sociálnej poisťovne zo dňa 29. januára 2014 navrhla, aby odvolací súd pri rozhodovaní prihliadol na ust. § 186 ods. 2 Zák. práce a aby v zmysle § 187 ods. 1 Zák. práce prihliadol aj na spoluzavinenie žalobcu.

V zmysle § 186 ods. 2 Zák. práce je zamestnanec povinný nahradiť zamestnávateľovi škodu spôsobenú z nedbanlivosti, ktorej výška však u jednotlivého zamestnanca nesmie presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinností, ktorým škodu spôsobil. Pre použitie cit. ust. bolo potrebné vyriešenie si otázky, či porušenie povinnosti žalovanej konštatované prvostupňovým súdom s čím sa plne stotožnil aj odvolací súd bolo potrebné kvalifikovať ako nedbanlivostné, resp. úmyselné. Tu dospel odvolací súd k záveru, že sa jednalo o tzv. nepriamy úmysel (dolus eventualis), pri ktorom žalovaná vzhľadom k jej náplni práce vedela, že môže spôsobiť škodu a pre prípad, že ju spôsobí, bola s tým jednoznačne uzrozumená (ak neodvedie poistné včas hrozí sankcia - penále a následná exekúcia). Vzhľadom k uvedenému tu neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 186 ods. 2 ani § 187 ods. 1 Zák. práce.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti vo veci samej podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. však musel zrušiť a podľa odseku 2 toho istého ustanovenia súdu prvého stupňa vrátiť na ďalšie konanie rozsudok v časti trov konania a to pre nedostatočné posúdenie veci súdom prvého stupňa po právnej stránke, vzhľadom k výsledku konania, kde mala prichádzať do úvahy aplikácia ust. § 142 ods. 2 o pomernom rozdelení trov konania (úspech žalovanej 74,63 % a žalobcu 25,37 %).

Pri nazeraní na posudzovaný problém z uvedeného hľadiska je treba konštatovať, že neostávalo iné, než na odvolateľkou napadnuté trovy konania nazeráť, ako na výsledok nedostatočného posúdenia veci súdom prvého stupňa po právnej stránke čo predurčovalo jediný možný výsledok odvolacieho konania o takomto rozhodnutí, majúci základ v ustanovení § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. a v odseku 2 takého istého paragrafu.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním. Ak povinnosť ním uložená nebude splnená dobrovoľne v určenej lehote (počítanej od doručenia rozsudku krajského súdu druhému z účastníkov, resp. zástupcov), možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.